

Sygn. akt II Ka 277/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Marek Konrad

Protokolant: Ewa Pędzich

przy udziale oskarżyciela:

w obecności oskarżyciela posiłkowego: G. Z.

po rozpoznaniu w dniu: 15.10.2013r.

sprawy przeciwko: **A. T.**

Obwinionej o popełnienie czynu z art. 119§1kw.

z powodu apelacji: obrońcy obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce dnia 05.07.2013r. w sprawie IIW 264/13

orzeka:

I. Uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce.

Sygn. akt IIKa 277/13

UZASADNIENIE

A. T. została obwiniona o to, że:

I. W dniu 3 grudnia 2012r. w Pizzerii (...) w O. przy ul. (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 3,99zł na szkodę G. Z.

Tj. o czyn z art. 119§1kw.

II. W dniu 4 grudnia 2012r. w Pizzerii (...) w O. przy ul. (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 5,82zł na szkodę G. Z.

Tj. o czyn z art. 119§1kw.

III. W dniu 8 grudnia 2012r. w Pizzerii (...) w O. przy ul. (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 80zł na szkodę G. Z.

Tj. o czyn z art. 119§1kw.

IV. W dniu 25 stycznia 2013r. w Pizzerii (...) w O. przy ul. (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 6,86zł na szkodę G. Z.

Tj. o czyn z art. 119§1kw.

V. W dniu 6 lutego 2013r. w Pizzerii (...) w O. przy ul. (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 79,54zł na szkodę G. Z.

Tj. o czyn z art. 119§1kw.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 5 lipca 2013r. w sprawie IIW 264/12, uznając obwinioną za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, na podstawie art. 119§1kw w zw. z art. 9§2kw skazał ją na karę grzywny w wymiarze 300zł.

Rozstrzygnął także o kosztach sądowych w tym opłacie.

Apelację od przedmiotowego wyroku wniósł obrońca obwinionej który wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że obwiniona w zamiarze bezpośrednim dokonała kradzieży pieniędzy w dniach i kwotach opisanych w zarzucie podczas gdy rzekome rozbieżności pomiędzy stanem kasy a jej zapisami mogły wynikać tylko z omyłek rachunkowych,
2. naruszenie art. 7 kpk w zw. z art. 8kpw w zw. z art. 424kpk w zw. z art. 82kpw poprzez:
  - a. pominięcie w uzasadnieniu i orzeczenie w sprawie bez uwzględnienia dowodu z dokonanych podczas rozprawy oględzin telefonu obwinionej,
  - b. przyjęcie wysokości określonych kwot, których zaboru dokonać miała rzekomo obwiniona jedynie na podstawie ogólnych zapewnień świadków co do treści wydruków z kasy oraz bloczków zamówień oraz zapewnień świadka A. Z., co do treści monitoringu mimo że te utrwalone dowody nie zostały przedstawione Sądowi do weryfikacji,
  - c. pominięcie przy ocenie dowodów z zeznań świadków presji ekonomicznej, jakiej poddani byli i są świadkowie będący pracownikami G. Z..

W konkluzji apelacji skarżący wniósł o uniewinnienie obwinionej od stawianych jej zarzutów

Sąd zważył co następuje:

Apelacja okazała się na tyle zasadna, iż skutkowałą uchynieniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W ocenie Sądu Okręgowego orzeczenie w sprawie zapadło przedwcześnie a zarzut błędu w ustaleniach faktycznych – jest uzasadniony.

Sąd Rejonowy bowiem, i jak to wynika z uzasadnienia zapadłego orzeczenia, ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na dowodach, których w kontekście sprawy niniejszej nie można uznać za dowody całkowicie jednoznaczne.

Kluczową bowiem kwestią w analizie sprawy niniejszej staje się bowiem ustalenie czy a jeżeli tak, to w jakich kwotach obwiniona w istocie dokonała zaboru pieniędzy z kasy Pizzerii (...).

W ocenie Sądu Okręgowego oparcie się w tej kwestii li tylko na oświadczeniach pokrzywdzonego oraz jego żony jest niewystarczające.

W sprawie niniejszej brak jest bowiem – poza powyższymi oświadczeniami – bezstronnych dowodów, iż w istocie braki w kasie były. Sąd Rejonowy nie był w posiadaniu np. wydruków z kasy fiskalnej oraz innych dokumentów, których to porównanie, doprowadziłoby, czy też mogłoby doprowadzić do jednoznacznych i przekonujących wniosków dotyczących kwot pieniężnych, których braki faktycznie zaistniały.

W kontekście powyższego istotne jest, czy niewielkie wszak kwoty różnic nie wynikały w istocie z pomyłek rachunkowych a nie złej woli obwinionej.

Kwestia ta nabiera szczególnego znaczenia zważywszy nawet na wysokość kwot jakich zabór zarzuca się obwinionej – poza kwotami zbliżonymi do sumy 80zł są to kwoty wręcz znikome.

Jednocześnie zasadny jest także zarzut dotyczący mało wnikliwego rozważenia kwestii ilości pieniędzy, których zaboru miała dokonać obwiniona, wynikający z okazania świadkowi M. N. treści sms, z której to wiadomości wynika, iż w kasie w dniu 7 grudnia 2013r. „było 80zł za dużo”.

Treść tego sms-a wydaje się być – w szczególności w kontekście sprawy niniejszej, na tyle istotna, iż winna być przedmiotem oceny ze strony Sądu, której to oceny niestety zabrakło.

Powyższe okoliczności skutkowały uznaniem zasadności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych i uchyleniem zaskarżonego orzeczenia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przede wszystkim winien dążyć do ustalenia czy w istocie obwiniona miała na swoich zmianach – kiedy jedynie ona odpowiadała za kasę i „nabijanie” na nią określonych posiłków – braki a braki te były wynikiem jej zamierzonego działania.

Sąd winien w tym celu zgromadzić inne, w szczególności pozaosobowe dowody - wydruki kas fiskalnych, raporty kasowe z dni zdarzeń, bloczki zamówień. Jeżeli jednak czynność ta nie mogłaby zostać wykonana, winien ocenić zarzuty wszechstronnie z uwzględnieniem wszelkich okoliczności sprawy – pracowników pracujących na poszczególnych zmianach, ilości osób odpowiedzialnych za kasę i mających do niej faktycznych dostęp, sposobu składania i realizacji zamówień.

Nie bez znaczenia są także treści rozmów pomiędzy pracownikami na okoliczność zdarzeń a w szczególności treść sms o którym mowa była wyżej.

Dopiero tak uzupełnione postępowanie dowodowe winno dać odpowiedź czy w istocie obwiniona popełniła zarzucane jej czyny.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji